

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/799/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812221637
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubinyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3812221637.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa BL Y. debt, s.r.o., IČO: 45535108, I. XX, XXX XX G., zast.: advokátska kancelária N. - I., s.r.o., IČO: 36 862 711, I. XX, XXX XX G., proti odporcom: 1/ V. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. cesta XXXX/XC, XXX XX K. vedľajší účastníci: 1.) Q. združenie I. Q. K. N., I. nám. 7, XXX XX G., v zast.: JUDr. K. K., L. XX, XXX XX G., o zaplatenie 119,50 eur istiny a prísl., na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 22. apríla 2015, č.k. 9C/120/2014-46, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti, t.j. vo výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania 16,69 eur, do pätnásť dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozhodnutím zastavil konanie podľa § 96 O.s.p. pre späťvzatie návrhu a rozhodol o trovách konania tak, že navrhovateľa zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania v sume 49,98 eur. Svoje rozhodnutie vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka odôvodnil konštatovaním, že navrhovateľ späťvzatím zavinil zastavenie konania, a podľa ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. preto patrí náhrada trov konania odporcovi (ten ju však nežiadal) ako aj vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na jeho strane.

Proti rozsudku okresného súdu, a to výroku, ktorým bola uložená navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania, podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol jeho zmenu tak, že vedľajšiemu účastníkovi nebude náhrada trov konania priznaná. Poukázal na to, že cieľom Združenia na ochranu občana spotrebiteľa je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Vyslovil názor, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Združenie na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z., cieľom novelizácie O.s.p. bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Podľa jeho názoru úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené. Podľa jeho poznatkov združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu

na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe zdruzenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania zdruzenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu. V závere odvolania preto vyslovil názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, preto ich náhrada vedľajšiemu účastníkovi nepatrí. Zdruzenie v predmetnom konaní nevystupuje ako splnomocnený zástupca odporcu, pričom títo o vstupe zdruzenia do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť.

Odporca sa k odvolaniu nevyjadrili, vedľajší účastník žiadal napadnuté rozhodnutie potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania, t.j. vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka a zistil, že v tejto napadnutej časti je potrebné rozhodnutie okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správne. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 1 a ods. 2 O.s.p., podľa ktorých možno v tejto veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania

Preskúmaním zistil, že súd prvého stupňa opodstatnene považoval trovy vedľajšieho účastníka za účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva spotrebiteľa. Ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. umožňuje, aby ako vedľajší účastník sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastnila občianskeho súdneho konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. S účinnosťou od 15. októbra 2008 zákon zaviedol druhú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. K tejto tzv. druhej skupine subjektov vedľajšieho účasťenstva, na rozdiel od prvej skupiny vedľajšieho účasťenstva, v ktorej musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon, keď ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba. Sú to aj prípady sporov o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 505/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Do konania môže v zmysle ust. § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpiť buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu. Podľa odseku 4 citovaného zákonného ustanovenia má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, avšak koná iba sám za seba. Vychádzajúc z výkladu Ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľov o tom, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je aj účasť vedľajšieho účastníka opodstatňuje záver, že zdruzenie spotrebiteľov, keď uplatní základné právo na súdnu ochranu, má zásadne právo aj na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak niektoré úkony právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom, boli zbytočné, resp. neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že zdruzenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdmi zastúpiť advokátom.

Za neúčelné nemožno trovy právneho zastúpenia považovať z dôvodu, že právne zastúpený účastník (aj vedľajší), je sám odborne spôsobilý právne kvalifikovane vystupovať v konaní. Obdobne bola táto problematika v rozhodovacej praxi riešená v prípade existencie právnych oddelení na strane účastníka, či v prípadoch zastúpenia fyzických osôb s právnickým vzdelaním a profesiou, kde uvedené skutočnosti neboli dôvodom pre záver o neúčelnosti trov vynaložených na zastúpenie advokátom. Okrem iných dôvodov tu totiž môže byť právne zastúpenie opodstatnené aj z kapacitných dôvodov samotného účastníka vystupovať vo väčšom množstve sporov súčasne.

Neúčelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia tiež nemožno bez ďalšieho dovodzovať z typových podaní zo strany právneho zástupcu, pretože v typových sporoch sa jedná o štandardnú techniku danú povahou veci, a to na oboch stranách sporu.

Súd prvého stupňa preto v danej veci správne uzavrel, že navrhovateľ späťvzatím návrhu zaviniť zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu podľa 146 ods. 2 veta druhá O.s.p.

Vzhľadom na uvedené krajský súd napadnuté rozhodnutie potvrdil.

V odvolacom konaní tak bol úspešný vedľajší účastník, ktorý má právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p., pričom trovy spočívajú v odmene za 1 úkon podľa § 13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a vyjadrenie k takémuto odvolaniu vo výške 1/2 základnej tarifnej odmeny). Sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby pri základe 119,50 eur (výška náhrady trov konania, ktoré sú predmetom odvolania) predstavuje podľa § 10 ods. 1 vyhlášky 8,30 eur. Trovy ďalej pozostávajú z režijného paušálu 8,39 eur podľa § 16 ods. 3 Vyhlášky, t.j. celkom 16,69 eur.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.